

Geachte heer Olthof, beste statenleden van de Provincie Noord Holland

Ik schrijf u na weer een slapeloze nacht in Wijk aan Zee. Rond twee uur werd ik wakker van de stank. Een penetrante zwavellucht. Terwijl ik het raam dicht deed, hoorde ik het geluid van de schrotverwerking. Het klinkt alsof het staal van metershoog naar beneden wordt gegooid. Eenmaal wakker bleef ik piekeren. Mijn kinderen (Stella, 10 en Boris, 7) groeien hiermee op. Net als met de vlammen van de fakkelende fabrieksschoorsteen. Die zien zij vanuit hun slaapkamerraam. Ons huis bevindt zich op nog geen kilometer afstand. In hun klassen zitten meerdere kinderen met heftige allergieën en astmatische aandoeningen en beide kinderen hebben een klasgenoot van wie één van de ouders jong is overleden aan kanker. Terwijl ik dit schrijf, zie ik de schoonmaakploeg van Grapendaal die iedere dag ons dorpsplein en de speeltuinen schoonmaakt. Zodat die stofvrij zijn. Voor even dan.

De afgelopen periode kregen wij de eerste resultaten van de verschillende gezondheidsonderzoeken. Uit het GGD kankerregistratie-onderzoek blijkt dat in Beverwijk 27% meer longkanker voorkomt. In ons buurdorp Velsen komt bovengemiddeld veel leukemie voor, overigens is dit volgens het rapport in de hele regio Midden Kennemerland verhoogd. Uit de nieuwste stofmetingen van het RIVM bleek dat er in onze speeltuinen en tuinen nog altijd hoge concentraties lood en vanadium aanwezig zijn en dat het aantal kankerverwerkende PAK's is toegenomen. Mijn zorgen zijn evenredig gestegen.

Maar dit is niet het enige slechte nieuws. In de begeleidende brief (pdf) vindt u een opsomming van negen zwaar verontrustende nieuwsberichten uit het afgelopen jaar. Uit ieder bericht blijkt dat Tata Steel de uitstoot, veiligheid en opslag van zeer gevaarlijke stoffen niet op orde heeft en dat vergunningen niet worden gehandhaafd. 'Een ontembaar monster' noemde de directie de fabriek in 2018. Twee jaar later is dat monster nog lang niet getemd. We zien de Provincie Noord-Holland en de Omgevingsdienst te kort schieten bij vergunningverlening, toezicht en handhaving.

Beste heren en dames politici. Mijn vraag is even simpel als complex. Kunt u garanderen dat mijn kinderen niet met hun gezondheid de rekening betalen? En wat gaat u eraan doen om mij dit te garanderen? Daarbij vraag ik expliciet niet om nog meer onderzoek, maar om actie. Het Concept programma Tata Steel 2020 - 2050, opgesteld door de Provincie Noord-Holland is niet toereikend. Ik onderschrijf de reactie van de dorpsraad Wijk aan Zee. Het programma moet concreter en voorzien van meetbare doelen. Vergunningen moeten worden aangepast, structureel gemonitord en gehandhaafd. Gevaarlijke en onveilige fabrieken moeten worden gesloten.

Als bezorgde burger reken ik op jullie.

--

Met vriendelijke groet,